

EUROPA-PARLAMENTET

2004



2009

Mødedokument

A6-0016/2009

26.1.2009

BETÆNKNING

om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik
(2008/2222(INI))

Fiskeriudvalget

Ordfører: Rosa Miguélez Ramos

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	8
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	12

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om anvendt forskning inden for den fælles fiskeripolitik (2008/2222(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. september 2008 - "En europæisk strategi for havforskning og maritim forskning - En sammenhængende ramme for det europæiske forskningsrum til fremme af bæredygtig udnyttelse af havene" (KOM(2008)0534 ("strategien for havforskning og maritim forskning")),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 19. september 2002 om en strategi for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur (KOM(2002)0511),
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2006 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)³,
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2008 om en integreret EU-havpolitik⁴,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)⁵,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 af 25. februar 2008 om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik⁶,
- der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁷,
- der henviser til rapporten fra verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

² EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1.

³ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 400.

⁴ P6_TA(2008)0213.

⁵ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19

⁶ EUT L 60 af 5.3.2008, s. 1

⁷ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7

(Sydafrika) den 26. august - 4. september 2002¹,

- der henviser til Aberdeenerklæringen, der vedtoges den 22. juni 2007 under EurOCEAN-konferencen mellem europæiske organisationer for havforskning og maritim forskning, videnskabelige netværk og et stort antal videnskabsmænd fra hele Europa,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0016/2009),
- A. der henviser til, at Kommissionen lige siden det fjerde rammeprogram har søgt at stimulere den europæiske forskning inden for fiskeri og akvakultur til støtte for den fælles fiskeripolitik,
- B. der henviser til, at al fiskeri- og akvakulturrelateret forskning i det syvende rammeprogram indgår som led i den mere overordnede landbrugsforskning (tema 2), medens de marine videnskaber og forvaltningen af kystområder henhører under den miljørelaterede forskning,
- C. der henviser til, at såvel FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri som aftalen om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande fremhæver nødvendigheden af at udbygge forskningen og dataindsamlingen med henblik på at forbedre den videnskabelige viden inden for sektoren,
- D. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik er en af de fællesskabspolitikker, som er mest afhængige af den videnskabelige forskning, og at troværdigheden af de foranstaltninger, der træffes som led i denne politik, forudsætter, at de bygger på videnskabelige udtalelser af høj lodighed,
- E. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik er baseret på principper om god forvaltningspraksis, som bl.a. kræver, at beslutningsprocessen bygger på kvalificeret videnskabelig rådgivning og giver rettidige resultater,
- F. der henviser til, at videnskabelige oplysninger skal danne grundlag for fastlæggelsen af kvoter og den maksimale bæredygtige fangst,
- G. der henviser til, at fiskere og forskere ofte foretager forskellige skøn af havets tilstand og fiskebestandene,
- H. der påpeger, at selv om vigtigheden af at videreføre aktiviteterne inden for de forskellige marine og maritime discipliner ikke må underkendes, sigter strategien for havforskning og maritim forskning først og fremmest på at forbedre samspillet mellem de to forskningsområder frem for at fokusere på allerede veletablerede forskningsfelter,
- I. der henviser til, at de topforskningscentre, der findes i regionerne i den yderste periferi, udgør privilegerede poster til overvågning af havmiljøet for Europa inden for rammerne af den nye havforskningsstrategi,

¹ <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/N02/636/94/PDF/N0239751.pdf?OpenElement>

- J. der henviser til, at den kommende revision af den fælles fiskeripolitik, der vil lægge større vægt på den regionale forvaltning og være baseret på økosystemerne, kræver et solidt videnskabeligt vidensgrundlag,
1. er overbevist om, at det inden for de forskellige forskningsrelaterede politikker er nødvendigt at fokusere mere på de særlige problemer inden for fiskeri og akvakultur på grund af sektorens økonomiske, sociale og politiske betydning i EU;
 2. ser med tilfredshed på den nye indsats, Kommissionen via sin strategi for havforskning og maritim forskning har gjort for at skaffe ressourcer til en bedre integration mellem de to forskningsområder;
 3. erindrer Kommissionen om, at den i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002 er retligt forpligtet til at bygge sine fiskeripolitiske forslag på en forsvarlig videnskabelig rådgivning og en forsigtighedstilgang; opfordrer Kommissionen til at fremhæve og plædere for, hvor vigtigt det er, at der er interesse for videnskabelige undersøgelser af havets tilstand og fiskebestandene;
 4. er betænkelig ved reorganiseringen af temaerne under det 7. rammeprogram, som indebærer, at forskningen vedrørende fiskeproduktionen afkobles fra fiskeriet og den marine økologi, idet en reorientering af den fælles fiskeripolitik i retning af en økosystemsbaseeret tilgang tværtimod vil kræve en højere grad af sammenkobling;
 5. beklager, at det 7. rammeprogram hverken betragter fiskeriet eller akvakulturen som specifikke forskningsområder, men kun omtaler området "fødevarer, landbrug og bioteknologi" (tema 2), der eventuelt, som en fjerntliggende og indirekte mulighed, kan komme til at omfatte forskning på fiskeriområdet; konstaterer, at det samme gælder for tema 6 vedrørende "miljø (herunder klimaændringer)";
 6. opfordrer Kommissionen til at benytte den planlagte midtvejsevaluering af det 7. rammeprogram i 2010 til at foretage en revision, der tager hensyn til denne beslutning og i højere grad fokuserer på de særlige problemer for fiskeriet og akvakulturen;
 7. er overbevist om, at såvel de politiske beslutningstagere som aktørerne i fiskerisektoren har et akut behov for en mere praktisk orienteret forskning, ligesom der i lyset af det 7. rammeprogram varigheden er stærkt behov for opstilling af mål, der skal nås;
 8. mener, at det faktum, at fiskeri og akvakultur ikke optræder som specifikke forskningsfelter i det 7. rammeprogram, vil medføre, at der ikke udarbejdes tilstrækkeligt mange forskningsprojekter på disse områder, hvilket vil være til skade for betydningen og relevansen af de projekter, der udvælges;
 9. understreger, at det for at sikre en effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik er nødvendigt at indføre specifikke programmer på området anvendt forskning og sørge for, at de finansieres med passende budgetbevillinger; finder det med henblik herpå nødvendigt, at der indføres en fordelingsnøgle i det 7. rammeprogram;
 10. anmoder Kommissionen om at sikre, at finansieringen af den anvendte forskning i relation til den fælles fiskeripolitik under det 7. rammeprogram anvendes som en løftestang til at fremme synergien mellem medlemsstaternes forskningsindsats og opnå den kritiske

masse, der er nødvendig for at kunne løfte de store opgaver, den tværttematiske havforskning står over for;

11. henstiller, at man inden for den videnskabelige havforskning ikke kun prioriterer den forskning, der har til formål at skaffe viden om fiskeressourcernes tilstand, men også de økosystembaserede, kommercielle, økonomiske og sociale aspekter, der influerer på fiskeriforvaltningen, idet alle disse aspekter spiller en afgørende rolle;
12. finder, at man navnlig på fiskeri- og akvakulturområdet bør prioritere den anvendte forskning, som grundlæggende bør have til formål at forbedre det videnskabelige viden, der danner grundlag for lovgivningen og fiskeriforvaltningen, navnlig hvad angår genopretningsplanerne for de biologisk mest truede arter;
13. konstaterer, at der er en klar interessekonflikt mellem fiskere og forskere på kort sigt, medens deres mere langsigtede målsætninger er mere forenelige; mener, at enighed om havets tilstand er grundlaget for en fiskeripolitik, der er baseret på bæredygtighed; opfordrer Kommissionen til at fremme et bedre samarbejde mellem fiskere og forskere;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad at gøre det klart for fiskerne, at det i forbindelse med vurderingen af deres formodede tab på kort sigt vil være i deres egen interesse også at tage højde for den økonomiske gevinst, de vil kunne påregne på mellemlang eller lang sigt;
15. fremhæver det foruroligende problem med manglen på unge videnskabsmænd inden for anvendt forskning på fiskeriområdet, der skyldes, at sådanne karrierer er mindre attraktive end en karriere inden for grundforskning eller andre videnskabelige discipliner;
16. understreger nødvendigheden af, at der på ny oprettes interessante og kvalificerende studieretninger på universiteterne, som kan give adgang til udbytterige karrierer inden for dette forskningsfelt;
17. går ind for en uddannelsespolitik, der kan motivere flere unge forskere til at arbejde med anvendt forskning på fiskeriområdet frem for med grundforskning;
18. opfordrer Kommissionen til at fremme oprettelsen af et stabilt europæisk netværk, der skal være baseret på den eksisterende fysiske infrastruktur i medlemsstaterne og sigte på overvågning af og indsamling af data om havmiljøet med henblik på at lette udvekslingen af oplysninger mellem sektorens aktører og de europæiske forskningsorganer og fastholde EU's førende stilling; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med dette netværk at være særlig opmærksom på de forskningscentre, der findes i regionerne i den yderste periferi;
19. erindrer om nødvendigheden af at harmonisere de forskellige modeller for anvendt forskning, som på nuværende tidspunkt benyttes i medlemsstaterne, med henblik på at gøre resultaterne mere sammenlignelige og lette aggregeringen af dataene;
20. anmoder Kommissionen om at tilskynde de videnskabelige kredse til at udarbejde flere normer for fælles metodologi inden for fiskeriforskningen og forstærke samarbejdet mellem de nationale forskningsinstitutioner;
21. opfordrer Kommissionen til at indsamle specifikke oplysninger om den måde, hvorpå

dialogen mellem forskere og fiskere på nuværende tidspunkt fungerer i de forskellige medlemsstater, samt opstille en liste over bedste praksisser;

22. fremhæver, at de regionale rådgivende komitéer har en vigtig rolle at spille i forbindelse med anvendt forskning og anmoder derfor om, at disse skal kunne have videnskabsmænd som medlemmer;
23. bemærker med bekymring, at medlemsstaternes samlede udgifter til indsamling af oplysninger i fiskerisektoren har været konstant faldene siden 2006;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte de bevillinger, der er afsat på EU-budgettet, til indsamling af data i fiskerisektoren, herunder navnlig budgetpost 11 07 02: "Støtte til forvaltning af ressourcerne (forbedring af de videnskabelige udtalelser)";
25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

"Là où il n'y a pas de science à appliquer, il ne peut y avoir de science appliquée"
Bernardo Houssay, Nobelpristager i medicin (1947)

Næsten halvdelen af EU's befolkning bor tæt ved et af de seks større eller mindre have, der omgiver Fællesskabet. Disse have er kilder til liv og spiller en vigtig afdæmpende rolle i forhold til fænomenet med klimaændringer. Spørgsmålet om, hvordan disse komplekse og gådefulde systemer skal forvaltes korrekt, er en af de største udfordringer, vi står over for.

Hvordan økosystemernes opretholdelse kan forenes med en bæredygtig forvaltning af ressourcerne, hvordan man kan forebygge og kontrollere de forskellige menneskelige aktiviteterets indvirkning på det marine miljø, og hvordan man kan forbedre vores viden samt den teknologiske udvikling og innovation, er andre udfordringer, som umuligt kan klares uden den europæiske forskerverdens medvirken.

Med hensyn til fiskebestandene vurderede FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) i 2004, at over 70 % af disse var enten udtømte, overfiskede eller under genopretning. Men det er ikke kun overfiskning, men også andre faktorer, der indvirker på bestandene, herunder som nævnt bl.a. klimaændringer og menneskelige aktiviteter, og det er derfor vigtigt, at man disponerer over troværdige og fuldstændige data.

Kystområderne er for deres del udsat for risici, der udspringer af deres særlige geografiske kendetegn, herunder naturkatastrofer og katastrofer, der skyldes alvorlig havforurening. I denne henseende indebærer overvågningen af EU-farvandene ibrugtagning af alle forhåndenværende ressourcer, herunder forskning.

De marine økosystemer er særligt udsatte og har brug for en særlig opmærksomhed, så meget desto mere som den økosystemiske tilgang i fremtiden skal danne grundlag for beslutningstagningen. De beskyttede havområder kræver for deres del en klar definition fastlagt via en integreret tilgang, der bygger på solide videnskabelige kriterier og er i stand til også at beskytte disse områder mod andre aktiviteter end fiskeri såsom turisme, olieudvinding eller militære aktiviteter.

Havforskning som grundlag for forvaltningen af havene

Udviklingen af en fælles fiskeripolitik er uadskillelig fra en effektiv forskning på EU-plan. Det er Fællesskabets opgave at sikre, at vore stærke sider inden for forskning og innovation udnyttes med henblik på en aktiv beskyttelse af vore have via en integreret fiskeriforvaltning, der er baseret en videnskabelig og teknologisk udvikling af høj kvalitet.

Fiskeriforskningen er ligeledes en uundværlig forudsætning, når der skal afgives henstillinger og videnskabelige råd til lovgiverne. Hvis det vigtigste værktøj, som fiskeriet råder over, nemlig den fælles fiskeripolitik, skal kunne blive mere effektiv, er der behov for større investeringer i den marine videnskab og forskning.

Kommissionen har i de seneste 15 år stillet store materielle ressourcer til rådighed for forskersamfundet som støtte for beslutningstagningen inden for fiskeriforvaltning. De

europæiske forskere tog i den forbindelse ikke kun hensyn til de biologiske faktorer, men også til fiskeredskabernes kendetegn, fangsternes biologiske virkninger for fiskeriet samt de samfundsøkonomiske følger af de beslutninger, der skulle træffes. Den udvikling, der er sket såvel inden for den fælles fiskeripolitik som i de tilknyttede politikker, har imidlertid skabt nye behov på forskningsområdet.

Nødvendigheden af en ansvarlig og kvalitetspræget fiskeriforskning

Selv om der eksisterer et vist modsætningsforhold mellem grundforskning og anvendt forskning, er det et faktum, at enhver form for forskning bør føre frem til en viden, som "kan eller bør anvendes". Forskerne selv fremhæver, at de mest anvendte metoder udspringer af den såkaldte grundforskning, og der burde derfor ikke være noget skel mellem de felter. Alle midler bør tages i brug for at løse de problemer, som er både reelle og aktuelle, uanset hvilken "stil" man vælger at anvende.

Et sundt havmiljø er en forudsætning for, at havenes potentiale kan udnyttes: bevarelsen af ressourcerne er en afgørende forudsætning for en forbedring af konkurrenceevnen på lang sigt. Den tematiske strategi for havmiljøet kræver en hurtig indsats baseret på en økosystemisk tilgang. Enhver beslutningsproces bør integrere miljødimensionen og tage hensyn til interesserne for alle de aktiviteter, der indvirker på dette miljø.

De forpligtelser, EU påtog sig under Johannesburg-topmødet, kan kun opfyldes via en ansvarlig og kvalitetspræget havforskning: kendskab og hensyntagen til de videnskabelige data er et grundlæggende led i en tilgang baseret på økosystemer, i etableringen af beskyttede havområder, i sikringen af en udnyttelse, der er bæredygtig og gunstig for bestandene, og i imødegåelsen af enhver udfordring i relation til naturfænomener eller katastrofer forårsaget af menneskelige aktiviteter. Fastlæggelsen af de ansvarlige udnyttelsesniveauer (MRI) kræver for sin del pålidelig og kontinuerlig information.

Indsamling, opbevaring, udbredelse/udveksling, bearbejdning og gennemgang af store mængder af information og data er en forudsætning for at sikre, at der er balance mellem det, samfundet efterspørger, og det, naturen kan yde. Den bæredygtige udnyttelse af ressourcerne forudsætter ligeledes et godt samarbejde mellem fiskeindustrien, oceanografer, fiskeriforskere, eksperter i marin økologi, samfundsøkonomiske forskere, havforskningsinstitutter og branchesammenslutninger.

Den fremtidige fiskeriforskning skal tage hensyn til forskellige aspekter vedrørende levesteder (nedbringelse af indvirkningen på havbunden, identifikation af biologisk følsomme områder), utilsigtet fangst af sårbare arter (havfugle, -skildpadder og -pattedyr), forbedret udvælgelse af målarter (undgåelse af udsmid og bifangster) samt økosystemisk integration af undersøgelser af bestande med undersøgelser vedrørende oceanografi, biokemi og biodiversitet.

Nødvendigheden af at arbejde i netværk

Det haster med at forbedre de videnskabelige data vedrørende fiskeriet. Europa råder over de forskerteams og den viden, der er nødvendig for at opnå en bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer. Havforskningen kræver imidlertid, ud over centre for indsamling af data og observationsnetværk, et stort antal forskellige og kostbare specialinfrastrukturer, som absorberer en stor del af investeringerne, hvorfor de ville blive mere rentable, hvis man kunne

deles om at bruge dem.

Et permanent europæisk netværk baseret på de fysiske infrastrukturer, der i forvejen findes i medlemsstaterne, som skal arbejde med overvågning og indsamling af data om den marine miljø, ville fremme udvekslingen af information mellem de europæiske forskningssektorer og -organer og anbringe EU i en førerposition.

Udformningen og iværksættelsen heraf ville desuden tjene til at fremme forståelsen og dialogen mellem forskersamfundet, lovgiverne og slutbrugerne, herunder industri- og handelssektoren. Et forstærket samarbejde mellem de nationale forskningsinstitutter ville samtidig gøre det muligt at harmonisere de forskellige modeller for anvendt forskning, der for tiden benyttes i medlemsstaterne, med henblik på at gøre resultaterne sammenlignelige og gøre det lettere at aggregere dataene.

Blandt de opgaver, netværket skulle udføre, er samordning af specifikke opgaver og rådgivning om anvendelsen af EU-lovgivningen. Oprettelsen heraf ville, uden at gribe ind i forskningsinstitutternes deltagelse i de forskellige internationale agenturer og organer, være en enorm fordel for udviklingen af de europæiske marine videnskaber.

Uddannelse og oplæring

De kvalificerede medarbejdere, som er så uundværlige ved enhver aktivitet i tilknytning til havmiljøet, bliver stadig færre i antal på alle områder. Navnlig inden for den anvendte forskning i tilknytning til fiskeriet er der en foruroligende knaphed på unge forskere, et problem som eksperterne begrundet med, at disse karrierer anses for lidet attraktive. I nogle medlemsstater er det kommet så vidt, at fiskeriforskningsinstitutter har måttet lukke på grund af mangel på nye elever.

For at løse dette problem er det nødvendigt at tilbyde interessante og kvalificerende studieforbere på universiteterne, som kan give adgang til vellønnede karrierer. Vi har behov for en uddannelsespolitik, som kan motivere de unge videnskabsmænd til at specialisere sig i forskning vedrørende fiskebestande.

Med henblik herpå er det nødvendigt at forbedre uddannelsen og oplæringen, mobiliteten og omskolingsmulighederne samt arbejdsvilkårene, navnlig inden for den fiskerirelaterede forskning, men også i de hertil knyttede sektorer. Det bliver også nødvendigt at forbedre incitamentet for forskere og øge synligheden heraf, hvilket vil bidrage til at forbedre havvidenskaben i almindelighed og fiskeriforskningen i særdeleshed.

Behovet for tilstrækkelig finansiering

Selv om sætningen *'Not money, but human resources is the problem!'* giver et meget godt billede af situationen, betyder det ikke, at forskningen på dette område er rigeligt forsynet med finansielle midler. De udfordringer, vi står over for, kræver ikke kun en hensigtsmæssig anvendelse af den videnskabelige og teknologiske viden, men også en målrettet finansiell støtte fra såvel EU som medlemsstaterne.

Indtil er de forskellige forskningsinstitutters finansiering kommet fra to kilder: nationale midler ydet til gengæld for at forsyne medlemsstaternes regeringer med videnskabelige oplysninger, dels EU-midler ydet dels på grundlag af direktivet om "grundlæggende

dataindsamling", dels via deres deltagelse i de videnskabelige udvalg.

Den tredje finansieringskilde har været forskningsrammeprogrammet. Det fjerde og femte rammeprogram omfattede nogle særprogrammer for fiskeri og akvakultur (Fair) inden for anvendt havforskning med en finansieringsramme på henholdsvis 130 og 150 mio. EUR. I det sjette rammeprogram blev beløbet nedsat til 60 mio. EUR, men fiskeripolitikken figurerede fortsat som et prioriteret område. I det syvende rammeprogram er hverken fiskeriet eller akvakulturen opført som særligt forskningsfelt. Kun tema 2 om "fødevarer, landbrug og bioteknologi" kan med ret god vilje fortolkes som dækkende forskningen på disse to områder. Heller ikke under tema 6 vedrørende "miljø (herunder klimaændringer)" er forskningen i havets ressourcer og integreret forvaltning af kystområder nævnt udtrykkeligt.

Det er et faktum, at forskerne støder på problemer, når de indgiver ansøgninger om støtte til projekter under det syvende rammeprogram, på grund af projekternes forskelligartede fokus, der f.eks. inden for akvakultur kan være af grundlæggende industriel karakter, medens det i forbindelse med fiskeri- eller havvidenskabelige temaer kan være tværfagligt eller mere langsigtet. Indtil nu har begge felter været dækket af de samme midler, hvilket åbnede mulighed for komplementaritet, ligesom de blev koordineret af GD Fiskeri frem for som nu GD Forskning.

Resultatet er, at det er blevet vanskeligere for forskersamfundet at formidle sektorens problemer og behov til de tjenestemænd, som er ansvarlige for udarbejdelsen af indkaldelserne af ansøgninger. GD Forskning har desuden valgt primært at yde støtte til grundforskningen frem for at give plads til den forskning, der orienterer sig efter de offentlige politikker og f.eks. sigter på at give et videnskabeligt input til Fællesskabets havstrategi eller undersøge fiskeriets bidrag til klimaændringerne.

Hvis EU's havpolitiske målsætning om at opnå et produktivt fiskeri i et rent havmiljø skal kunne opfyldes, er det kort sagt nødvendigt, at de forskere, der arbejder inden for dette felt, får adgang til de horisontale finansieringsmekanismer under det syvende rammeprogram.

Vi insisterer på nødvendigheden af, at man hurtigst muligt iværksætter en specifik forskningspolitik vedrørende fiskeressourcer, ledsaget af en betydelig finansiel støtte. Gennem EU-støtte til uddannelse på det marine område vil det blive muligt at integrere de forskellige synspunkter af social, økonomisk, maritim og handelsmæssig karakter med hinanden, ligesom det vil bidrage til at forbedre den almene opfattelse af den fælles fiskeripolitik og nødvendigheden af at opretholde den.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2009
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 1 0: 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Avril Doyle, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Daniel Hannan, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Margie Sudre, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Cornelis Visser
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Eleonora Lo Curto, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise